

Belçika engelini aştık

Yalın Granit

Çalenç Turnuvası'nın ilk maçında İngiltere ve Macaristan seyircilere günümüzün basketbolunun nasıl olması gerektiği hakkında mükemmel bir gösteri sundular...

Her iki takımın da tam saha presi, bir taktik olmaktan çok oyunun esas karakteri olarak benimsenmeleri ve yalnız üç saniye koridoru içinde değil, sahanın her metre karesinde mücadeleyi göze almaları seyirci doyum olmayan görüntüler sergilenmesini sağladı. Özellikle İngilizler, 1979'dan bu yana olumlu gelişmeler kaydetmişler.

İkinci maçta Yunanistan'ın ferden güçlü kadrosunu kontrollü ve yavaş bir tempo içinde izledik. Finlilerde ise pek değişen bir şey göremedik. Hatta eski günlerini aratıyorlar bile diyebiliriz.

Son maçta Basketbol Millî Takımımız Belçika karşısında inanılmaz derecede tutuk oynadığı ilk yarıdan sonra az kalsın maçı ve turnuvayı zora sokuyordu.

Millî Takımımızın tutukluğu hence ülkemizdeki liglerin yavaş temposundan ve pasif savunma anlayışından kaynaklanıyor. Hazırlık maçlarının yetersizliği kanımca geçersiz bir tez. Zira turnuvanın en çok bir arada oynamış takımı belki de bizimki. Oyuncularımızın her birinin milliliği, 100'ün üstünde veya 100'e yakın. Üstelik ancak birkaç şehrimizden seçilen millî takım oyuncuları, birbirlerinin oyun karakterini neredeyse ezbere bilecek durumdadılar.

O halde oyunun ilk yirmi dakikasındaki halimiz "neydi" diyeceksiniz. Bence, güç oyunlara ısınmanın en geçerli çaresi savunmada atığa kalkmak. Ama bizim oyuncular liglerden alışık olmadıkları bu anlayıştan, millî maçlarda ürküyorlar. Yakın müdafaayı ancak çaresizlik halinde başvurulacak bir silah olarak görüyorlar. Eğer Türkiye ligleri genel anlayış olarak İngiltere Macaristan maçında izlediğimiz savunmada hücum prensibi ile oynansaydı, millî takımlarımızın moralsiz, tutuk denecek günleri artık tarihe karıştırdı...

Nitekim, oyunun ikinci yarısında, Türk takımı gerçek kişiliğine yaklaştı. Bunda en önemli etken, şüphesiz yarı sahadaki zone, veya pasif savunma yerine tam saha atığı uygulamamız oldu. Pressle beraber, Molih'in candan savunma gayreti takımımızı bir anda oyuna ısındırıyor. İlk yarıda bir türlü terleyemeyen Erman, gerçek "as" hüviyetini ortaya koyarken, alıştığı yerde oynama fırsatını da ele geçiren emir ve Efe ile sayılar akmaya başladı.

Belçika maçı kaybedilseydi çok yazık olurdu. Çünkü, izlediğimiz diğer takımlar, bizim için, özellikle kendi seyircimiz önünde rahatlıkla grupta birinci veya en kötü ikinci bitirebileceğimiz güçte takımlardır.

Yeter ki ülkemizdeki günlerde Belçika maçından aldığımız moralde daha inatçı, daha kenetlenmiş olarak mücadele edelim. Hem böyle katı taktik uygulamalara da gerek yok. Savunmada saldıralım, hücumda da herkes diğerinin kuvvetli yönüne yardımcı olsun. Bence iyi sonuçlar için bu kadari bile yeterli.